

[Statsministeren]

den bedst stillede fjerdedel af befolkningen. Så er det jo, at vi må spørge os selv, om det er rigtigst af os at stemme for dagsordenen.

Hvad mener jeg nu med det? Ja, jeg mener følgende: hvis vi prøver at vurdere, hvem der kommer til at betale det, der jo er vigtigst i kartoffelkuren, nemlig renteaftgiften, så kan vi se af selvangivelsesundersøgelserne, at den lille del af befolkningen, som har bruttoindkomster på over 200.000 kr. – ja, undskyld jeg er lidt upræcis, i skemaet hedder det »over 200.001 kr.« – disse forholdsvis få, nemlig 19 pct. af husstandene, kommer til at betale 52 pct. af forbrugsrenteaftgiften. De 19 pct. betaler de 52 pct. Hvis vi tager de laveste indkomster, indkomsterne under 100.000 kr., ser det ud til, at de kommer til at betale 11 pct., og der er jo mange mennesker og mange husstande i den gruppe. Det er det, der giver mig tvivlen i mit saglige sind, for siden hr. Gert Petersen så gerne vil udtrykke, at kartoffelkuren bør betales af den bedst stillede del af befolkningen, og jeg kan dokumentere, at sådan er det også, så burde vi jo nok stemme for hr. Gert Petersens dagsorden. (*Gert Petersen: Hørt!*) Ja, nu tænker hr. Gert Petersen hurtigere, end han magter, for SF ville vel aldrig overleve den kalamitet, at vi havde stemt for deres dagsorden.

Men nu har jeg forklaret min tankegang, så jeg håber, den kan forstås. Det er vores opfattelse, at det først og fremmest er de velstillede husstande, som har de store forbrugs-lån, og derfor er det også dem, som kommer til at skæppe mest.

Må jeg sige til hr. Niels Helveg Petersen, at jeg takker for den forstående holdning. Det Radikale Venstres folketingsgruppe har i forhold til kartoffelkurens lovforslag. Hr. Niels Helveg Petersen satte fokus især på to problemkredse, som han ønskede nærmere undersøgt under udvalgsbehandlingen, og det synes jeg var forståeligt og fornuftigt.

Det ene problem er spørgsmålet, som mange har beskæftiget sig med i disse dage: bør afgiften også ramme det, vi kalder gamle lån? Det går jeg ud fra at skatteudvalget nu grundigt vil bearbejde, og at man vil få argumenterne frem til overvejelse.

Personlig er jeg ikke i tvivl. Hensigten med renteaftgiften er jo at animere til større opsparing og til afvikling af gæld, altså også gammel gæld, og det vil regeringens forslag bidrage til, og så er for resten denne ordning

let at administrere både for folk og myndigheder og for pengeinstitutterne i modsætning til den såkaldte nylånsmodel. Det at nedbringe gammel gæld er jo også en form for opsparing, som vil være samfundsgavnlig, og jo hurtigere man nedbringer gammel gæld, jo bedre for den samlede danske private opsparing. Nylånsmodellen vil være meget, meget uadministrerbar, og den vil i sin opbygning have indbygget en lang række uretfærdigheder.

Hvis alle, der i dag har lån eller kassekredit, kan slippe år efter år efter år, så er det uretfærdigt i forhold til mennesker, der ikke havde sikret sig en sådan trækingsadgang. Hvis det er afgørende, om man pr. 1. oktober eller nogle få dage efter har sikret sig en sådan kassekredit, i modsætning til folk, der får brug for en til næste år, så er det altså uretfærdigt.

Dertil kommer, at nogle mennesker, som måtte have haft en høj renteudgift i 1986, altså bliver stillet betydelig bedre end mennesker, der af en eller anden grund har lave renteudgifter i 1986. De førstnævnte kan fortsætte med at have høje renteudgifter i en årrække uden at skulle svare renteaftgiften.

Derfor må jeg sige, at det er regeringens opfattelse, at det forslag, vi har fremsat, er det mindst komplicerede og det mindst uretfærdige. Og regeringen vil ikke anbefale, at gamle lån skal gå fri.

Hr. Niels Helveg Petersen rejste et andet problem, som jeg udmærket forstår der bør arbejdes sagligt med. Det er spørgsmålet om lån i forhold til andelsboliger. Nu er andelsboligerne på mange måder stillet på en særlig måde i vores lovgivning. Jeg tænker f.eks. på, at køberen, når vi taler om de nyopførte andelsboliger, alene betaler afdrag på lån op til 80 pct. af ejendommens værdi. Der er jo tale om, at staten yder rentebidrag, og det forholder sig jo også således, at i andelsboligen betaler man ikke skat af lejeværdi, som man gør i ejerboligen eller i de andre former for ejerbolig, om man vil.

Men jeg vil ikke afvise, at her kan være problemer, og jeg kan sige, at regeringen allerede arbejder med det, og vi håber, vi kan finde et løsningsforslag, som virker så retfærdigt som overhovedet tænkeligt i forhold til de grupper af mennesker. Det, vi har i tankerne, er jo især, at de kan have finansieret forbedringer – f.eks. nyt køkken eller nyt